

є повчальна інформація» – висновок (що тепер?) «Мультфільми навчають як бути хорошою людиною».

Достатньо ефективним для формування критичного мислення було використання методичних прийомів, зокрема: асоціативний куш, гронування, кероване читання з передбаченням, метод «прес», порушена послідовність, взаємні питання, сенкан та інші.

Таким чином, формування основ критичного мислення як умови успішної соціалізації дитини в інформаційному суспільстві є необхідним елементом освітньої роботи в закладі дошкільної освіти. Розвинене критичне мислення сприяє не лише усвідомленню отриманої інформації, а й самостійному аналізу різних точок зору; допомагає вибирати серед невпинного потоку медіаінформації головне, оцінювати її, аналізувати проблемні ситуації та знаходити їх оптимальне вирішення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Липкина А. И. Критичность и самооценка в учебной деятельности / А. И. Липкина, Л. А. Рыбак. Москва : Просвещение, 2001. 145 с.
2. Немирич А. А. Медиаграмотность как результат медиаобразования детей дошкольного возраста. *Народное образование*. 2011. № 2. С. 47-55.
3. Путівник з розвитку критичного мислення в учнів початкової школи: методичний посібник для вчителів / автори-укладачі: О. І. Пометун, І. М. Суцценко. Київ, 2017. 96 с.

Валерія УЗУНОВА,

студентка 1 курсу ОС магістр
факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **Надія КОТ,**
к.пед.н, доцент (БДПУ)

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ ДО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Теоретичні дослідження та практика роботи показує, що найважливішим етапом в житті дитини раннього віку є вступ до закладу дошкільної освіти (ЗДО). З цього часу її життя істотним чином міняється: інший розпорядок дня, відсутність батьків, інший стиль спілкування. Усе це створює стресову ситуацію, яка може привести до невротичних реакцій. Тому забезпечення сприятливих умов адаптації є одним з завдань вихователів та батьків.

В останнє десятиріччя з'явилися наукові статті, присвячені впливу фізичного виховання на адаптацію дітей раннього віку до умов ЗДО, але вони здебільшого носять характер педагогічного прогнозування (О. Вілігорський, Н. Волобуєва, Т. Єрмолова, М. Кірюшкіна, Т. Клімова, Л. Мель, В. Ширшова та ін.). У зв'язку з цим є актуальними дослідження особливостей організації фізичного виховання дітей раннього віку, здатних полегшити період адаптації.

Вивчення чинників адаптації дозволило встановити, що *серед антенатальних* найчастіше відзначалися наступні чинники ризику:

стресові ситуації, прийом лікарських препаратів матір'ю під час вагітності, паління під час вагітності; з *інтранатальних* – несумісність за резус-фактором, хірургічні втручання під час пологів, родова травма, ускладнення при пологах; з *постнатальних* – відсутність загартувальних заходів та наявність захворюваність на 1-2 році життя.

Вивчення готовності дитини до вступу до ЗДО показало, що лише 15,2 % готові, 54,5% – умовно готові; а 30,3 % – не готові до перебування в дошкільній установі.

Оскільки більшість виявлених чинників напряму пов'язані з організацією процесу фізичного виховання дітей, ми припустили, що створення спеціальних умов в процесі фізичного виховання може суттєво вплинути на процес адаптації дітей до умов ЗДО.

Організація фізичного виховання в групах раннього віку мала такі особливості:

– створення емоційно сприятливої атмосфери для дітей в процесі виконання фізичних вправ;

– спільна робота з батьками для врахування індивідуальних і психологічних особливостей дітей;

– організація рухової ігрової діяльності, спрямованої на формування емоційних контактів дитини з дорослими і дитини з дітьми;

– розширення програми з фізичного виховання, включення до неї нетрадиційних форм оздоровлення, кількості соціальних контактів дитини в процесі виконання фізичних вправ.

В експериментальній програмі були застосовані такі основні форми фізкультурно-оздоровчої роботи:

1. *Індивідуальні корекційні ігри*, побудовані на імітаційних рухах та рухах з простими предметами;

2. *Ігро-тренінгова програма*, спрямована на збільшення контактів між дітьми та вихователем;

3. *Фізкультурне заняття* (ввели додаткове на прогулянці, зміст будували з переважанням музично-ритмічних рухів, які більш емоційно сприймаються малюками, а потім переходили до традиційного змісту);

4. *Ранкова гімнастика*, яка була доповнена вправами дихальної та звукової гімнастики.

5. *Гігієнічна гімнастика після сну*, яка поєднувалася із загартувальними заходами,

Експериментальна робота дозволила зробити певні висновки.

1) показники адаптації дітей ЕГ та КГ суттєво різняться:

а) тривалість (за часом) періоду адаптації у дітей ЕГ варіювалася від 6 до 30 днів, а в КГ – від 6 до 60 днів.

б) легка ступінь адаптація спостерігалася у 3 дітей ЕГ та 1 дитини – КГ, середня ступінь – відповідно у 12 та 8 дітей, ускладнена адаптації зафіксована – у 2 дітей ЕГ та 6 – КГ і дезадаптація до ЗДО була виявлена лише у 1 дитини КГ.

2) найбільш впливають на ступінь адаптації постнатальні чинники, особливо, відсутність загартування, захворювання на 1-2 році життя та конфлікти в сім'ї.

Результати проведеного педагогічного експерименту свідчать про можливість застосування у рамках фізичного виховання розробленої нами

програми використання специфічних і неспецифічних засобів фізичної культури в період адаптації дітей 2-3 років до умов ЗДО з метою її полегшення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бурсова С.С. Адаптація дитини до умов дошкільного навчального закладу як психолого-педагогічна проблема. *Педагогічні науки: збірник наукових праць* Вип. 1. Полтава, 2011. С. 49–53.
2. Мушинський В. Особливості адаптації дітей до умов дитячого закладу. *Психолог.* 2004. №25-26. С. 3-12.